

Even stilstaan...

Ik weet niet hoe uw voorbereiding op de Kerst is verlopen. Bij mij bijna ongemerkt en doorspekt met de dagelijkse beslommeringen. Zeker niet meer zo intens als in mijn jeugd. Toen werd bij het bidden van het avondgebed een of meerdere adventskaarsjes ontstoken. De kaarsjes hadden een plek gekregen in een oplopend plateau, die een van bambino was gebouwd. Je zag uit naar de vierde zondag van de Advent, want dan mochten alle kaarsjes branden en dan viel er ook wat uit te blazen. We waren met 4 kinderen bij mij thuis. En op Kerstochtend werd je wakker gemaakt. Je liep dan de versierde kamer binnen en door de nog slaperige ogen ontstonden er tientallen lichtstralen rond kerstboomlichtjes en kaarsjes. Dan ook meteen een blik in de stal. Lag het kindje Jezus al in de kribbe? De stal met Maria en Jozef stond er namelijk al een paar dagen, maar tot Kerstochtend moest het kindje Jezus ingepakt in de doos met de tekst "kerstgroep" achterblijven.

"Droom van een kind" hebben we gebruikt als thema voor een kerstviering, toen ik nog op het jongerenkoor zat. Er was voldoende tijd om even weg te dromen, even stil te staan. Waar blijft de tijd?

Terug naar het heden. Na de kerst gaan we weer druk aan de slag met de voorbereiding op de jaarwisseling. Maar waarom eigenlijk? Wat verandert er eigenlijk op 1 januari? Gaat de zon 's ochtend niet gewoon op en 's avonds weer onder net zoals op andere dagen? Waarom zouden we stil staan bij het aanbreken van het nieuwe jaar?

Ik las een citaat van Paul van Tongeren, emeritus hoogleraar ethiek: "Het vieren van het nieuwe jaar is van belang omdat het voorkomt dat we te laat opmerken dat de tijd voorbijgaat. Nieuwjaar zorgt ervoor dat we ons realiseren dat er weer een periode voorbij is."

Het is een bewust stilstaan bij het feit dat er een periode is om op terug te kijken. En als we 2018 even aan ons laten passeren, dan hebben we weer mooie momenten gekend. De kerstperiode. Die hebben we nog vers in ons geheugen. Ingeschat zijn zo'n 8.000 mensen naar de Martinus gekomen. Scholen hebben hun kerstviering gehouden, onze eigen kerstvieringen, het kerstconcert, De Hooglandse Wintersferen. Steeds zoeken we naar mogelijkheden om de kerk een waardevolle ontmoetingsplek te laten zijn, waar aandacht is voor elkaar, waar mensen verbonden zijn. De Martinus staat voor iedereen open. Iedereen is welkom. Wij willen niemand uitsluiten, toch? Gisteren werd het nog gezongen: Ubi caritas et amor, Deus ibi est. Waar liefdadigheid en liefde zijn, daar is God.

Een goed initiatief was het Midzomer Tuinfeest "Voor mekaar!". Voor iedereen, die het maar wilde, toegankelijk. Waar even stilgestaan kon

worden bij al die vrijwilligers. Een moment om een extra waardering uit te spreken. Martinus Verbindt Hoogland, dit jaar met als thema "Verbinding in duurzaamheid en creativiteit", is uitgegroeid tot een evenement, laagdrempelig en divers, dat niet meer weg te denken is. In dezelfde periode is met een immense samenwerking en saamhorigheid het tapijt op het priesterkoor (eindelijk) vervangen. Waren er: Bakkie Troost, "Verdiepen en vieren" op de 2^e zaterdag, Passion for Kids. Daarnaast blijven de meer traditionele vieringen, zoals Sacramentsdag en St. Maarten, ook bestaan.

Stilstaan bij de jaarwisseling biedt ook de mogelijkheid om vooruit te kijken. Plannen en doelen worden vastgelegd, voornemens met jezelf afgesproken vaak in positieve zin. Toch is dat lastig als de toekomst een bepaalde onzekerheid met zich meebrengt. Over je gezondheid over je werk. En ook voor de parochie en onze eigen geloofsgemeenschap geldt dat.

Met kerst zaten de kerken weer vol, maar we weten dat het aantal kerkgangers nog steeds afneemt, dat het lastig is om de begroting voor een parochie rond te krijgen. Ook pastoor Skiba noemde dit in zijn nieuwjaarsboodschap. Actie Kerkbalans blijft hard nodig.

Het blijft onze opdracht te zoeken naar mogelijkheden, open te staan voor de wensen van , dienstbaar en zichtbaar te zijn voor de lokale samenleving. Diaconaal en missionair in de breedste zin van het woord. Daar kunnen wij allemaal aan bijdragen. Ook het komende jaar zal weer een beroep op u worden gedaan. Zo zijn we nog steeds op zoek naar mensen voor Locatieraad en Pastoraatsgroep, voor het opzetten en invullen van een Bedrijfshulpverlening, coördineren van verhuur van De Pastorie en kerk, het aannemen en verwerken van misintenties, en u weet er vast nog veel meer.

Er zijn mooie momenten in het komende jaar. Het zal u niet ontgaan zijn dat er met veel vrijwilligers enorm druk gewerkt wordt om de oude dagkapel om te vormen tot een warme, sfeervolle en sacrale ruimte. Straks zullen met de beamer nog wat beelden hiervan getoond worden.

Er is een jubilaris onder ons dit jaar. Het Martinuskoor. Zij bestaat 100 jaar! en daar wordt uitbundig aandacht aan besteed en u bent al van harte uitgenodigd om dit mee te vieren.

Er komen nog voldoende uitdagingen: De Martinus, het Catechetisch Centrum, onze opdracht, en Diaconie voor de gehele parochie, willen we nog meer op de kaart zetten. Ik ben er van overtuigd dat het een druk, maar ook een mooi jaar kan worden.

Maar gun u ook de momenten om even stilstaan. Achterom te kijken, vooruit te blikken. Ik wens u een jaar vol rust, inspiratie, creativiteit, en gezondheid toe. Een zalig nieuwjaar!